కథా కౌముది

మదిలో సూరీడు డా.కనుపూరు శ్రీనివాసులు

"ఎవీటి వెతుకుతున్నావు .?"

"అదే తెలియడం లేదు.ఏం పోగొట్టుకున్నానా అని ?"

"దొరకదు. పోగొట్టుకోనుంటేకదా దొరకడానికి ?"

"కాదు!! ఏదో పోగొట్టుకున్నాను. ? మనశ్శాంతి !!"

"లేదు.నీలోనే ఉంది.ఆత్మావలోకనం చేసుకో!"

"అదెందుకు?'"

"తిన్నది అరక్క!!నిన్నునువ్వుచూసుకో... !!!"

"చూసుకోవచ్చా?"

"నువ్వే ఆత్మవు."

"అదెట్లా ! ఆత్మకు ఎం తెలియవుగా!"

"తెలుస్తుంది. అది లేక పోతే నువ్వులేవు.కఠోపనిషత్తులో, ఆత్మా నగం రథనం విద్ధినం శరీరగం రథమేవంతు బుద్ధింతు సారథిం విద్ధి మన ప్రగాహ మేవచ!! అనిగ్రహింపుము అని ఉంది కదా?"

"అంటే?"

"ఆత్మ రథపు యజమానిగా, దేహాన్ని రథముగా, బుద్ధిని సారధిగా, మనసును పగ్గాలుగా కోరికలను గుర్రాలుగా గ్రహించ వలెను. వీటన్నింటిని నువ్వు సమర్ధవంతంగా నేర వేర్చగలిగితే జీవితం సుఖమయం అవుతుంది."

"అదెట్లా మన చేతిలో ఎం లేదు , అంతా ముందే రాసి పెట్టేసి ఉంటుందట కదా!"

మళ్ళీమాట వినిపించలేదు.

అటు ఇటు చూసాను. లోకాన్ని మరిచిపోయి కోడి, పంది, కుక్క, నక్క, చేపలు, రొయ్యలు, బిర్యానీలు అన్ని లాగించి వేస్తున్నాడు.

"ఎందుకురా ముక్కలు దాకా మెక్కడం, పాయిఖాన కోసం పరుగెత్తడం.!!"

“మావా,నాకు తెలయక అడుగుతా!! మనం పంచ భక్ష పరమాన్నాలు తినేటప్పుడు ఆవురావుమంటా తింటాము కదా మరి తినేదంతా పెంటగా వస్తుంది కదా, అదంటే ఎందుకు అసహ్యం? “

“మాటలు సభ్యతగా మాటలాడటం నేర్చుకో !”

“ఓహో హో !! సిన్మాల్లో టీవిలో ఇంతకంటే ఘోరంగా కదా? బూతులే కదా వాళ్ళ కొచ్చేది. అందుకే కదా మన పిలకాయలు, నీ అమ్మ..నీ బొక్క..నీ బొంద అని తల్లినే పట్టుకొని మాట్లాడుతుండేది. మాటల్లోనే అంత పెంట ఉంటే , దాన్ని తినే వాళ్ళు ఎవ్వరూలేరా మావా ?”

”ఎందుకు లేరు; ఉన్నారుగా! స్వార్థం,మోసం, దగా, పంతం,కుల తత్వం , వీటి కంటే మహా దుర్గం ధాలు అవి తినే వాళ్ళు . పూర్వం ఆరుబయట కూర్చునే వాళ్ళు .కుక్కలు పందులు తినేటివి,మిగిలితే భూమికి సత్తువ పట్టేది. ఇప్పుడు అన్నీ లోపలేకదా, లెట్రిన్ బావులు.అందుకని అంతా సీక్రెట్!! అందరూ గురువులే. మహా నీతిమంతులే——అందుకే ఇవన్నీ తప్పు కాదు. లంచగొండ్లు, బ్యాంకులకు డబ్బు ఎగరగొట్టేవాళ్లు. వైట్కాలరు అంటే ప్రభుత్వాన్ని నడపించే వాళ్ళు, పెద్ద పెద్ద ఆసుపత్రులు ,రాజకీయ నాయకులు జవురుకోని తింటున్నారు. తేనోచ్చు అని ప్రజా ఆమోదం పొందారు.”

“వాళ్ళకెందుకు మావా అంత ఇష్టం ?”

“”ఆలోచించు.ఇప్పుడే వస్తా!!”

“ఏవండి.ఎక్కడ తగలడ్డారు?ఈ స్టవ్వు వెలగడం లేదు.”

“అరవకు!! మీ మావున్నాడు.!!”

“ఎవడబ్బ ఉంటే నాకేం , ఇంకొక బడుద్దాయి ఉంటే నాకేం భయమా?”

“మర్యాద..మర్యాద.కాస్త పెద్ద చిన్న గౌరవం ....?”

“ఇవన్ని పెండ్లి చేసుకునేటప్పటి అగ్రిమెంటులో లేవు. ఐ డోంట్ కేర్ !”

“‘ఉండవు!!. చదువుకున్నాం, సభ్యసమాజంలో బ్రతుకుతున్నాం. భార్యా భర్తలు..!!?”.

“మీరు చెప్పినట్లు నేను వినాల్నా?నా వ్యక్తిత్వం స్వతంత్రం మీకు కుదవ పెట్టాలా?ఇజ్జత్ ముఖ్యం”

చెమటలు పట్టిపోయాయి.సిగ్గుతో కృంగిపోయాను. తల ఎత్తలేకపోయాను. గుండె కుంచించుకు పోయింది.

“ప్రేమ, పెండ్లికి ,వయసుకాదురా అంటే విన్నావా?నీకాళ్ళ మీద నువ్వు నిలబడిన తరువాత, ఆలోచించరా,ఆర్ధిక స్తోమత ఉండాలిరా అంటే విన్నావా?,నువ్వు తీసుకున్న తప్పుడు నిర్ణయాలకు దరిద్రపు పనులకు శిక్ష నువ్వేఅనుభవించు.”

తిరిగి చూసాను .ఎవ్వరూ కనిపించలేదు.పైకి చూసాను. నా మెదడులో కూర్చొని ఉన్నాడు. ఎట్లా..?

“సన్నజాజి తీగ.!!?”

“ఛీ !! బానిసత్వం!!”

“ఎందుకండి అంత బాధగా చూస్తారు”.

“చస్తాను !!”

“అవేం మాటలండి హాయిగా విడిపోతాంమంటేను!! కలవనప్పుడు అంతేకదా ?”

“కలిసి యుగయుగాలు ఉంటానన్నావు.”.

“ అదేదో తెలిసీ తెలియని వయస్సు. ఇప్పుడు మెచ్యురిటి వచ్చిందిగా!”

"తెగ తెంపులు మెచ్యూరిటీ! అర్థం చేసుకుని కలిసి కాపురం చెయ్యడం ఇమ్మెచ్యూరిటి, తెంచుకోవాల్సిన అవసరం లేదు.పెండ్లయి వారం రోజులు కూడా కాలేదు...?"

" అన్నం ఉడికిందో లేదని ఒక్క మెతుకు పట్టుకుంటే చాలండి.!! నాకో యుగంగా ఉంది. ఈ యుగానికి ఇది చాలనుకున్నాను.."

"అదెట్లా పుప్పొడి.కిరణజన్య సంయోగక్రియ.పిండోత్పత్తి!"!

"ఇంకో గోట్టాంగాడిని చూసుకుందేమో?"

" మధ్యలో నువ్వెందుకు?వాడు కంపుగొట్టడా!"

"పాత సామాన్లు, కొంటాం పాత చీరలు కొంటాం, .పాత పెండ్లాళ్ళను కొంటాం, పాత రోళ్ళు రోకట్లు కొంటాం".

"ఇదిగో అబ్బాయి పాత మోగుళ్లు ...?"

"వ్యాల్యూ లేదమ్మా ! డిమాండు తగ్గిపోయింది. వీళ్ళకయితే రిసేల్ వ్యాల్యూ ఉంటుంది."

"అదేవిటి మొగుళ్ళు ఎందుకూ పనికిరారా?"

"పక్కింటి ఆవిడను చూడ్డానికి.వీదుల్లో చింపిరి గుడ్డలు వేసుకుని హైలీ లిబరేటెడ్ గర్ల్స్ ను చూసి జొళ్ళు కార్చుకోవడానికి. వాల్ పోస్టేర్సులో , గుడ్డలిప్పేసిన సినిమా....!"

" నువ్వు ఇంగ్లిషు బలే మాట్లాడుతున్నావే?"

"మాజీ మొగుడ్ని కదా! ఎం బి.ఎ , హైటెక్. "

!! చూడు. అదీ పరిస్థితి.!!

"ప్రేమతోనే కదా ?"

"చింతకాయలు. పర్వర్షన్..కక్కుర్తి!! వ్యామోహం తరువాతనే కదా ప్రేమ దోమ అన్నీ ...!?"

"అంతా తటస్థం క్షణికమై పోయాయి.శాశ్వత అనుబంధాలు, పులకరింప చేసే స్పందనలు అంతరించిపోయాయి.?"

" ఎందుకేడుస్తావు. సినిమాకుపో ; చూపిస్తారు.తార్పుడు పనులు. పూజల కొద్దీ పురుషుడు పుణ్యం కొద్దీ పిల్లలు అన్నారు .ఇంకా నీకు పిల్లలు లేరు కాబట్టి ఆవిడే చాలా పూజలు చేసింది!! మహాపతివ్రత; అందుకే నోరులేని మొగుడు వచ్చాడు ఎగిరిఎగిరి వెంటపడ్డావుగా!!"

"అది వయస్సు."

"ఆ వయస్సులోనే నాయనా! జీవితంలో భవిష్యత్తును ముసలితనాన్ని నిర్ణయించేది."

"యవ్వనం పోతే మళ్ళీ తిరిగి వస్తుందా?"

"చెప్పు దెబ్బలు, చీపుర కట్టలు, అడుక్కు తినడాలు ముందు ఉంటాయి. మండుతున్న అగ్ని గోళాళ్ళా!"

ఆమె నవ్వింది ఆ నవ్వు తోనే పరుగులు తీస్తున్నాను. అలిసి పోతున్నా నిలిచి పోలేదు. మైదానులు దాటి, లోయలు అగడ్తలు, ఎగిరి దూకి, కొండలూ కీకారణ్యాలు ఛేదించుకుని, ఆమెతో నేను... నావెంట నందన వనాలు,మయురాలు, రాజహంసలు, రామచిలుకలు, ఈ ఆకాశం, ఈ భూమాత, ఆమె నవ్వు తోనే పరవశించి నాట్యం చేస్తూ సునిశిత రాగాలు ఆలాపన చేస్తూ ఈ సృష్టిని

మైమరిపిస్తున్నాయి.ఆనందంతో తల మునకలు అవుతున్నాయి. పెను తుపానులోచ్చినా, అగ్నిపర్వతాలు లావాను ఎగ చిమ్ముతున్నా, ఆమెతో నడుస్తుంటే పన్నీటి జల్లులే,మలయ మారుతాలే. నడుస్తూనే ఉన్నాను .

ఆమె తిరిగి ఓరచూపు చూసి నవ్వింది. మత్తు చల్లింది.మయగమ్మి పోయింది. లేచి చూస్తే ... నేనొక్కడినే ఉన్నా! ఆమెకోసం చూసాను..ఆమేలేదు..”ఎక్కడ ?“ అని దిక్కులు పిక్కటిల్లేటట్లు అరిచాను.”చెప్పవా ఒక్క మాట నేనున్నానని “.నా మాట నా చెవుల్లోనే మారు మ్రోగింది.కుప్పలా కూలి పోయాను. అబ్బ. ..ఛీమలు,తేళ్ళు రాబందులు.?

“ఇంకెవరొస్తారు? నయం; రతీ దేవి రాలేదని అడగలేదు. చూడు, శరీరమంతా చీల్చుకుపోయి, ఎలా రక్తంకారుతుందొ ? ఆడదాని వెంట పడకురా ముంచుతారు, చంపుతారు. భవిష్యత్తు సర్వనాశనం అవుతుంది అంటే విన్నావా ?”

“నేనొప్పుకోను.నువ్వు భగవద్గీత చదివావా?”

“అదెందుకు? ఇప్పటికి నువ్వు చదివిన, చవి చూసిన అవమానాలు ఓటములు చాలవా ?”

“నీకు జీవనసత్యం తెలియదు. ప్రేమ ఎంత మధురం!!.దేన్నీ వదిలేసినా దీన్ని వదలలేము. ఓడిపోయినా మళ్లి మళ్ళీ ప్రేమిస్తూనే ఉంటాము .అది ఆత్మకు సంబధించింది .పూర్వ జన్మసుకృతం అయిఉంటుంది.”

“కాదు. బుద్ది రాలేదు.ప్రారబ్ధం ఖర్మ . మందు సీసాలకు, మత్తు మందులకు ప్రారంభం. ఆత్మాహుతి కూడా అంతర్భాగమే! అనుభవించు.నేను వెళుతున్నా!!”

“ఏవండి పిలిచారా ?”

“ఎవరు నేనా?మాట, కాళ్ళూ చేతులు పడిపోయాయిగా !”

“ అంతే లెండి, నేనేమన్నా అడిగితే నోరు కాలు !! ఇంకేవరి కోసమైనా అయితే ఊరూ వాడ; రాత్రిపగల్లు. పొరుగింటి పుల్లకూర. కాచుకోనున్నారా? మిమ్మల్ని నమ్ముకొని నా బ్రతుకును తగల పెట్టుకున్నాను. చస్తాను!!.”

“తగలపెట్టుకున్నావు కదా !! మళ్లీ చావడం బాగోదు.?నాప్రాణం నీ తాళిలోఉంది.”

“మిమ్మల్ని చంపి, తీసి పారేసి, నేను చావాలో లేదో ఆలోచిస్తాను.?”

“ఆడమగ కలయిక పవిత్ర మైంది .ఆత్మజ్ఞానాన్ని అవమానిస్తున్నావు. ఇంటలెక్చువల్ థిన్కింగ్ ఉండాలి.!”

“ ఛీ పాడు.రెండు నిముషాలకు ఎందుకండి అంత దరిద్రపు మాటలు..పిచ్చి పట్టించుకోకండి.కర్తవ్యం ముఖ్యం.!! భార్యను తృప్తి పరచడం ప్రధమం!! మానసిక వ్యభిచారం చేసే వాళ్ళు, ఆత్మజ్ఞానులు ఎలా అవుతారు.? బంగారం కొని ఇవ్వండి, షాపింగ్ తీసుకెళ్ళండి, వంట ఇంట్లో వద్దు, నన్ను పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకోండి. అప్పుడే ఆత్మ, ఆత్మతో రమించేది!! యస్త్వాత్మ రతీ రేవ ......కార్యం న విద్యతే!! కర్మయోగం పదిహేడవ శ్లోకం.భగవద్గీత”.

“బుద్దితక్కువ .మట్టి బుర్రని అనుకున్నా? మెటీరియలిస్టిక్ తృప్తులు ఆత్మజ్ఞానమా! అదేనా పెండ్లికి అర్ధం? అదేనా మొగుడి బాధ్యత?”

“ బుర్ర పగల కొట్టుకోకు!! వాళ్ళు చాలా తెలివి గల వాళ్ళు..ఏది ఎప్పుడు ఎవరికీ చెప్పాలో,ఎలా వాడుకోవాలో ఎక్స్పర్ట్స్ , బాగా తెలిసి ఉంటుంది.అప్పుడే దానికి విలువ!!.”

మరి ఆ క్వస్చన్ మార్కు ఎందుకు.?

ఆవిడే ఇస్త్రీ ..ఛీ..ఛీ.. స్త్రీ !!

“పారిపోతాను, సన్యాసుల్లో కలుస్తాను!!! స్థితపజ్ఞున్ని అవుతాను. బంధాలన్ని తెంచుకుంటాను!!!

" పిచ్చివాడా ! ఇంకోమాట కూడా చెప్పి ఉన్నారు ,సాంఖ్యయోగంలో మూడవ శ్లోకం,!! క్లైబ్యం.....త్వక్త్వో త్రిష్ట పరంతప!!." బాధ్యతను మరిచి పోవడం నపుంసకత్వంతో సమానం. .మానసిక బలహీనత నీచ మైనది!!

"ఇంక్వి లాబ్ జిందాబాద్"

"అది ఎదురు నిలిచే వీరులు అనాల్సిన మాట. బానిసలుకాదు."

"బానిసను కాదు. ఆరాధనకు నాయకుడను."

"పిచ్చికి కూడా పెరుందా ? నిన్ను నువ్వు తర్కించుకో విశ్లేషించుకో !! ఆడదాని వెనుక పడటం తుచ్ఛమైన హృదయ దౌర్బల్యం ,కాబట్టి...?బానిస బ్రతుకే! ప్రేమించడం ఎప్పుడు? భవిష్యత్తును నిర్మించుకున్న తరువాత? తిండి పెట్టగలం అని నమ్మకం కుదిరిన తరువాత. ఆలోచిస్తున్నావా?"

"ఒక్కడికీ పండ్లి కాదు. సృష్టి అంతం. గోవిందో..గోవింద."

"పోనీ పీడా వదులు తుంది. బంగారు అంగళ్ళు , గుడ్డల షాపులు అరుపులు జుట్లు జుట్టు పట్టుకోవడాలు, గుండె పగుళ్ళు ఉండవు. ప్రశాంతమైన... ?? వింటున్నావా"

"లేదు?ఆలోచించాలని అనుకుంటున్నాను ! చాలా దిగులుగా ఉంది.విరక్తిగా ఉంది.అంతా చీకటి మయం!. నా బ్రతుకు ...?"

" చాలా లేటు. ఒక జీవితకాలం గోవింద.! ఆలోచించు!.ఈ విశ్వ శక్తి ఎవ్వరి ఆధీనంలో ఉండదు. నిజమే! అందుకే మన చేతిలో ఏవీలేదనేది. ప్రయత్నించి..ప్రయత్నించి రాళ్ళనో రప్పల్నో వెతుక్కుంటూ, లెక్క పెట్టుకుంటూ పిచ్చి పట్టి తిరిగేది. కానీ స్వామీ వివేకానందుడు; యు ఆర్ ది మాస్టర్ ఆఫ్ యువర్ ఓన్ డెస్టినీ!!.అంటే నీ తల రాతను నువ్వే మార్చుకోవచ్చు.నీ గ్రహపాటుకు నువ్వే యజమానివి అని.

"ఏది నమ్మ మంటావు?"

"ఏదీ నమ్మకు.నీ అనుభవాన్ని నమ్ముకో,తర్కించుకో, విశ్లేషించుకో ! కానీ వాళ్ళు చెప్పినవి ప్రామాణికంగా తీసుకో!! నాకు తెలిసి మహా మేధావి సర్ రాబర్టు ఐయాన్ స్టీన్, యాటం అంటే అణువులోని గుణ గణాలను కనుక్కోగానే, నిజాలు గ్రహించి, పిచ్చిగా నవ్వుతూ ,"తత్ త్వం అసి." సంస్కృత పదం,అన్నాడట.అంటే ఇంగ్లీషులో,"దౌ ఆర్ట్ దౌ !!"

ఒక విదేశీయ మహా జ్ఞాని. తను పని చేసే ప్రయోగశాలకు "తత్ " అనే పేరు పెట్టుకున్నాడట. .మన వేదాల్లో చెప్పిన మాట!! ఆయన విదేశీయుడు .మన సంస్కృతిని. గౌరవించి పాదాభి వందనం చేసాడు. ఆత్మకు రూపం కల్పించాడు. ఆయన సూత్రాలకు మన వేదాలలోని. భగవద్గీతలోని విశ్లేషణలు కలిపి చూస్తె, విశ్వ సృష్టి అర్థం అవుతుంది.

మరుజన్మ పూర్వజన్మ నిజం అని నమ్మకం కుదురుతుందేమో.!!! ఆ సూత్రాలను,సంస్కృతాన్ని, వేదాలను మనం చులకనగా చూస్తున్నాం, ఇతిహాసాలను అవమానిస్తున్నాం. బ్రతుకు సవ్యంగా సాగాలంటే వాటిలో సూక్ష్మాలను అర్థం చేసుకోవాలి, అన్వయించుకోవాలి."

"పాత పుస్తకాల అంగడిలో, చెత్త కుప్పల్లో దొరుకుతున్నాయి. టీ వీ నే విజ్ఞానం, సేల్ఫోనే నీతివాచకం, మాకు తేయంది ఏవిటి? వాటికంటే గొప్పవా? పాత చింత కాయ పచ్చడి. నువ్వు చెప్పేదేంది నాకు.'

"మరెందుకా ఏడుపు.?"

'ఒక్కడ్నే ఏడవలేక."

నిర్ఘాంతపోయి మూగధయ్యింది మనసాక్షి.

నిట్టూర్పు వదిలి చెప్పాల్సిన బాధ్యత తన మీద ఉందని," జరిగేది ఎలాగు జరుగుతుంది అని వదిలెయ్యక మనిషి సాధించ లేనిదీ ఏది లేదు అనే ఆత్మవిశ్వాసంతో ప్రయత్నించు .ఒక విధంగా పోరాడి గెలిస్తేనే మనిషవుతావు, మగాడి వనిపించుకొంటావు." చెప్పింది.

"అదెట్లా మనం కర్తలం కాదుగా ?"

"అదే ఆయన చెప్పింది.' తత్ త్వం అసి.' అంటే నీకు నువ్వేసాటి అని !! దొ ఆర్టు దొ.!!! దాని అర్ధం అనూహ్యం .ఆలోచనకు అందనిది.!!!.మదిలో సూరీడు దారి చూపుతాడు .ఆచి తూచి అడుగు లెయ్యి !! నిన్ను నువ్వు నమ్ము.!!! ఆత్మవిశ్వాసంలోనే ఉంది, జీవన మలుపులకు పరిష్కారం. .!!

★★★★★★★★

Click here to share your comments